

Evangelikus hírek a Marcalon innen és túl

2009. december 10. - 3. évfolyam, 5. szám

Telve Fényvel! Hit által!

„Megjelent egy ember, akit Isten küldött, akinek a neve János. tanúként jött, hogy bizonyoságot tegyen a világosságról, és hogy mindenki higgyen általa.” (Jn 1, 6-7)

Kampányok sorozata vesz körül minket (nemcsak politikai értelemben). Mindenki a legjobbat akarja nekünk, csak tegyük le voksunkat mellette, mert ha őket választjuk, akkor kedvezőbb hitelhez jutunk, szebb lesz a mosolyunk, fehérebb lesz a ruhánk, és finomabb a főztünk...

Később aztán csak foghatjuk a fejüket, hogy hogyan lehettünk ennyire naivak, amikor bedőlünk a szép szavaknak.

De akkor ki az, akinek hihetünk, akinek nem az a célja, hogy megtévesszen, hanem valóban a javunkat akarja? Nagyon egyszerű a válasz: csak elő kellene venni a Szentírást. Mert ez az egyedül biztos pont, aki a megfelelő utat tudja számunkra mutatni.

Ennyire könnyű lenne az egész? Egyetlen könyv mutatná meg a választ a kérdésre?

Nem vagyunk azonban egyedül a bizonytalanságban. Már Keresztelő János korában is megváltak a kételyek. Tudjuk azt az evangéliumokból, hogy János nem éppen egy kellemes külsejű és jó megjelenésű férfi volt. Ugyan ki hinne el egy ilyen embernek bármit is akár akkor, akár a mai világban. Ám Keresztelő János nem adta fel, hiszen ő volt az, akinek elő kellett készíteni a Megváltó útját és munkáját. Neki is "kampányolnia" kellett. Megszólintani az embereket, bemutatni Jézus terveit és elhívetni az emberekkel, hogy Ő az, akit várnak. Azt hiszem, ha ma eljönne közéink egy Keresztelő Jánoshoz hasonló ember, mi is vagy kételkednénk, vagy esetleg azonnal lecsapnánk a lehetőségre.

Hiszen ahogyan akkor is, ma is nagyon sokan várják azt, aki valóban véghez viszi mindazt, amit megígért. Aki nem

csak hiteget, mint az emberek nagy része, hanem akinek valóban hinni is lehet. Ám nekünk nincsen sem Keresztelő Jánosunk, nincsenek olyan próféták és apostolok, akik a Megváltót hirdetnék nekünk. Nincs kézzel fogható és szemmel látható Jézusunk.

Ám helyett van egy ígéretünk, ami nem csak szájhagyomány útján és emberek által íratott meg. Ez az ígéret a Szentírásban található. Ne féljünk ezt az utat választani. Mert itt nem kell félni attól, hogy kifosztanak és becsapnak minket. Hiszen Jézus nem azért jött a világra, hogy ellenünk forduljon. Ő az, aki soha nem fordít nekünk hátat. Mert még az embert becsaphatja akár a legjobb barátja vagy a testvére is, de Jézus kiáll mellettünk a bajban és nem hagy minket a mélybe zuhanni.

Most, Adventben, kívánom a Testvéreknek, hogy szívük teljen meg a világossággal, azzal, Aki azért jött a földre, hogy betöltse életünket, és fényt árásszon erre a sokszor sötét és kegyetlen világra. Merjünk hinni Keresztelő Jánosnak, mert az ő jövődölése teljesen biztos, ellentétben a sajtóban olvasható és a médiában hallható mindenkit megnyerni akaró, ámító emberekkel szemben. Merjük vállalni Krisztust, hiszen ő is vállal minket.

Adja meg nekünk a kegyelmes Isten, hogy legyen bennünk olyan hit és kitartás, mint Keresztelő Jánosban volt, akinek tanúbizonyosága mára már nem csak a Jordán mellett elhangzó és elszálló szó, hanem a Szentírásan és az evangéliumon keresztül ma is élő és ható, és amely az egész világ számára tanúbizonyoság-tétellé lett. Ámen.

Reményik Sándor: Karácsonykor

A szent estén majd eljövök ide.
Álmaim szekerébe fogatok
És szólok fantáziám táltosához:
Hipp-hopp, ott legyek, ahol akarok,
És álomhintón eljövök – ide.

Itt minden fehér lesz, – fehér, s halott.
Csak egy hang lesz a halott rengetegben:
A zúgó patakok.

És én fenyőtől fenyőhöz megyek
És minden fenyőt megsimogatok.

És megkérdezem: virrasztotok még?
És megkérdezem: hogy aludtatok?

És aztán feltűzöm a szívemet
A legmagasabb fenyő tetejére, -
S imába kezdek: Magány, Mi Anyánk...
Néked ajánlom égő szívemet...

Olyan lesz, mint egy karácsonyfaláng.

Túrmezei Erzsébet: Kérdez a gyermek

„Ott fenn lakott a csillagok felett,
de amikor karácsony este lett,
Lejött a földre, mint kicsiny gyerek.
És ó, a hidegszívű emberek!
Kis istállóban kellett hálnia.
Szalmán feküdt Ő, az Isten Fia.
Elhagyta érettünk az egeket.
Ugye-e, apukám, nagyon szereted?”

Az apa nem szól. Olyan hallgatag.
De a kis kedvenc nem vár szavakat,
Odaszorítja vállára meleg,
kipirult arcát, s tovább csicsereg.
„Kicsiny gyermek lett, gyenge és szegény,
és ott aludt az állatok helyén,
szűk istállóban. Nem is érthetem.
Milyen meleg ágyacskám van nekem,
pedig csak a te kis lányod vagyok.
S Ő, Isten Fia, Ő, a legnagyobb,
szalmán feküdt, amikor született.
Ugye-e, apukám, nagyon szereted?”

Kint csillagfényes hideg este... tél...
Bent apja ölében kis leány beszél.

„Ott se nyughatott szalma-fekhelyén.
Futniuk kellett éjnek-éjjelén.
Halálra keresték a katonák.
Menekültek a pusztaságon át.
Milyen keserves útjuk lehetett.
Ugye-e, apukám, nagyon szereted?”

Az apa leteszi a gyermeket.
„Ugye-e, szereted? Ugye, szereted?”
Nem bírja már, el kell rohannia.
A jászolban fekvő Isten Fia
karácsonyesti képe kergeti.
Feledte és most nem feledheti.
Most a szeméből könnyre-könny fakad.
Most vádakat hall, kínzó vádakat.
Elmenekülne még, de nem lehet.
Most utolérte az a szeretet.
S míg a szívébe égi béke tér,
mintha körül a hólepelt, fehér
tetők, utak felett távol zene,
angyalok tiszta hangja zengene
szívet szólólgató, szép éneke:
„Szegény lett érted. Ugye-e, szereted?”

Megmentő világosság

Walter doktor az Északi – tenger mellett lakott egy halászfaluban. Első felesége meghalt, és most karácsony előtt új mamát hozott hat gyermekének.

December 23-án az új mama együtt készült a gyermekekkel karácsony ünnepére. Csak a gyengébb képességű Fred nem volt készen a leckéjével. A kicsik hívták:

Gyere, Fred, énekelj velünk, majd reggel megtanulod, akkor frissebb leszel.

Friss...gyors? – nevetett ikertestvére, Friedel gúnyosan. – Ezt róla nehéz elképzelni.

Igazán? – kérdezte a mama.

Csak az első verset nem tudom ... a világosságról... - mondta Fred bűnbánóan.

Igen, a világosság – kötözködött tovább Friedel –, a te fejedben kellene ahhoz világosságnak lenni.

Fred kiment. A mama meg csak annyit szólt Friedelnek:

A fény, amelyről karácsonykor énekelünk, nem annyira a fejből, inkább a szívből árad.

Másnap, mikor reggelihez ültek a papát még aludni hagyták, mert nehéz napja volt. Súlyos beteghez hívták, későn került ágyba. De egyszer csak ő is megjelent az asztalnál. Még aludhattál volna – mondta a felesége.

Az igaz, ha valaki harmincszor el nem ismételte volna ugyanazt a verset.

Fred volt – vágta rá azonnal Friedel.

Tudhattam volna – mondta apa – Én nem tudom a verset a fejből kiűzni, de gondolom neki még mindig bele sem ment a fejébe. „A gyermek, akinek angyalok szolgálnak, világosságot hoz az én sötétségembe.”

Fred lehajtott fejjel hallgatta.

Remélték, hogy estére senki sem hívja apát, de már ebéd után csengettek. A világítótorony őre jött. Fia megcsúszott a lépcsőn, és eltörött a lába.

Az orvos felesége aggódott. Az őrház messze van, és az út nagyon síkos.

Ne tessék félni, visszahozom a doktor urat – bízatta Karsten partőr, aki a sebesült apjával jött.

Alig mentek el, a köd leereszkedett. Egyre sötétebb lett. – még a parti házat sem lehet látni - állapította meg az aggódó feleség.

Az uzsonnát csendben fogyasztották. Mindenkinek az járt az eszében, hogy vajon hazaér-e apa szentestére. Csak a kicsik voltak vidámak, és az ajándékok felől érdeklődtek. Anyának fáj a gondtalan fecsegés. Féltrevonult, hogy munkába temetkezzék. de az sem ment. A padlásszobába sietett, ott egy székbe süppedt, nézte a sötét semmiséget az ablakon keresztül.

Egyszer csak szipogásra lett figyelmes. Hátrafordult, és akkor vette észre, hogy a sarokban guggol valaki. Fred volt. Odament hozzá, és a gyermek ekkor felsírt: - A papa, a papa!

Anya megállapította, hogy összes gyermeke között Frednek van a legmelegebb szíve. magához ölelte a rettegő gyermeket, aki bátortalanul hüppögte: „A Gyermek, akinek angyalok szolgálnak, világosságot hoz a sötétségbe ...” Szívből jött az Ige, és a mamának erős vigasztalást jelentett. Igen, Jézus segíthet.

Mondd még egyszer! – kérte a gyermeket.

Fred még bátrabban elismételte, s a szavak úgy megerősítették a kétségektől gyötört asszonyt.

Ugyanebben az órában a doktor szívének is ezek a szavak jelentették az egyetlen vigasztalást.

Fél ötkor teljesen sötétben indultak hazafelé. A partőr le akarta beszélni az orvost, ő azonban mindenáron otthon akart lenni szentestére. A tengerparton húzódo utat nem lehetett látni. Csak a száz méterenként hóba szúrt karók jelezték. De addig is el kell jutni! Derekukra erős kötelet kötöttek. Elöl ment a partőr, lámpással a kézben. A doktorhoz semmi nem jutott a fényből, teljesen elnyelte a köd, csak a kötél után lépkedett.

Két karót megleltek, de úgy látszik, eltévesztették az irányt, mert már fél órája mentek és a következőt mégsem találták. Szinte egyszerre megálltak.

A partőr hátraszólt: - Forduljunk vissza! Veszélyes továbbmenni.

De a doktor azt felelte: –Előre!

Pár lépést tettek, és akkor reccsenést hallottak.

Jégtáblán vagyunk ...vissza, de hova, merre? – kiáltotta a partőr.

A következő pillanatban újabb reccsenés, és a doktor érezte, hogy a kötél erősen megrántja. Borzadály futott át a tagjain. – Karsten! – kiabálta társa nevét. Semmi felelet nem jött, a következő kiáltás után sem. Beszakadt a jég. Mit tegyen? Óvatosan megindult a kötél irányában. Sötét Lyuk tátongett előtt. Minden erejét összeszedve belenyúlt és sikerült társát kabátjánál megragadni, és kihúzni. Teljesen meg volt dermedve. Az orvos vonszolta egy darabon, hóval dörzsölte, kiabált a fülébe, de a szerencsétlen ott feküdt mozdulatlanul. Vége az életének!Az irányt eltévesztették, egyedül nem indulhat neki az ismeretlen útnak. Testileg-lelkileg kimerülve ő maga is elnyúlt a hóban, és családjára gondolt. Ekkor eszébe jutott a vers, amit fia reggel tanult. „A Gyermek, akinek angyalok szolgálnak, világosságot hoz az én sötétségembe...” Mint égi muzsika, úgy hangzottak fülében ezek a szavak – pedig reggel hogy haragudott érte. Összekulcsolta a kezét, és térden állva, hangosan elmondta az egészét.

Az ég alján piros csík jelent meg. Míg ezt figyelte, hirtelen vakító fény kápráztatta el a szemét, áttörve a sötétséget. Látni lehetett a partot, az őrházat... ó milyen messze távolodtak tőle!

Északi fény! – kiáltotta, és miközben könnyek peregtek le az arcán, ismét elmondta a reggel tanult verset, mely édes melegséggel járta át fáradt, fagyott tagjait.

Újra nekiállt, hogy félholt társát életre csalogassa. Úgy látszik, az erős fény órá is hatással volt, mert dörzsölni kezdte a szemét.

Karsten, fel! – kiáltotta a doktor. – Északi fény! Istentől küldött világosság!

Öt perc múlva az őrház körül emberek mozogtak, segítség indult feléjük. Két óra múlva meggyújthatták a doktorék házában a karácsonyi gyertyákat, amelynek fénye mellett hálatalt szívvel köszönték meg az Istentől rájuk áradt, megmentő világosságot, és szívből énekeltek: „A Gyermek, akinek angyalok szolgálnak, világosságot hoz az én sötétségembe...”

Dora Langewisch, Norvégia

Konfirmandus nap

Az idei évben is Kőszegen került megrendezésre a már hagyománynak számító egyházmegyei konfirmandus nap. A barátságtalan idő ellenére november 21-én közel 70 fiatal érkezett a megye különböző gyülekezeteiből a kőszegi evangélikus szakiskolába.

A nap témáját Max Lucado Foltmanókról szóló meséje alapján a szervezők így határozták meg: „Értékes vagy!”

A program nagyon színes volt, mindenki találatos kedvének és érdeklődésének megfelelő: volt vidám éneklés; szórakoztató, olykor vicces helyzeteket teremtő játékok; csoportos beszélgetés; fiatalos áhítat.

A nap zárásaként, egy közös fórumon oszthatták meg egymással a jelenlevők, hogy ki miben gazdagodott, és miben nyert megerősítést a témát illetően.

Színezzétek ki!

Karácsonyi receptek

Fára függeszthető finomságok

Hozzávalók (kb. 40 darabhoz):

50 dkg liszt; 20 dkg vaj; 15 dkg porcukor; 1,2 dl mézszűrűségű cukorszirup (1,5 dl víz 10 dkg cukorral beforralva; 1 evőkanál citromlé; 2 tojás; cukormáz.

Elkészítés:

1. Nagyobb tálban a lisztet, a vajat, a cukrot, a cukorszirupot, a citromlét és a tojásokat nagyon jól kikeverjük (ha van robotgéppel), kevés kakaóport is tehetünk hozzá. Az elkészült tésztát letakarjuk, 2 órára a hűtőszekrénybe tesszük, hogy jól tudjunk dolgozni vele.

2. Lisztezett deszkán, lisztezett sodrófával 3 mm vastagra nyújtjuk a tészta $\frac{1}{4}$ -ét, a többit visszatesszük a hűtőszekrénybe. A lisztezett formákkal harangokat, fenyőfákat, egyéb karácsonyi mintákat szaggatunk, majd tortalapát segítségével egymástól kb. 1 cm távolságra kiszírozott sütőlemezre rakjuk őket. Tüvel kisebb lyukakat szúrunk mindegyikbe, hogy majd cérnát átfűzve rajtuk, a fára akaszthassuk.

3. 180 fokra előmelegített sütőben aranyárgára sütjük (5-7 perc), majd hagyjuk őket kihűlni. A maradék tésztát hasonló módon dolgozzuk fel.

4. Előkészítjük a cukormázat. Egy nagy tálban habverővel kemény habbá verünk 45 dkg cukrot, 5 evőkanál meleg vizet és 3 tojásfehérjét. Kis tálkába öntjük, ételszínezéket teszünk bele.

5. A sütőlemezre sütőpapírt terítünk rárajuk a süteményeket. Széles, lapos kés, vékony ecset, keskeny nyomócsövű habzsák segítségével feldíszítjük őket a színezett cukormázzal. (Ha a máz túl sűrű, kevés vízzel hígítjuk.)

A süteményeken a máznak teljesen meg kell száradnia, ehhez legalább 2 óra szükséges. A süteményt felhasználásig szorosan záró fém- vagy műanyag dobozban tároljuk.

Szaloncukor házilag

Hozzávalók:

1 kg (barna) cukor; 3 dl víz. Ízesítőanyagok: darált dió, kakaópor, darált mogyoró, marcipánmassza, kókuszreszelék stb., csokoládés tortabevonó

Elkészítés:

1. A cukrot a vízzel ép zománcú lábosba öntjük, és addig főzzük, amíg szálasodni kezd. Az állagát úgy ellenőrizhetjük, hogy vékony drótból gyűrűt hajlítunk, a masszába mártjuk, majd buborékot fújunk belőle. Ha sikerül, akkor a cukor állaga megfelelő.

2. A masszát vízzel kiöblített porcelántálba öntjük, a tetejére kevés vizet öntünk, és hideg helyre tesszük. Amikor már csak langyos, fakanállal hófehér péppé keverjük. Adagokba osztjuk, mindegyikbe ízesítőt keverünk. Kicsit meglangyosítjuk, hideg tálcán 2 cm vastagra elsimítjuk.

3. Amikor megdermedt a cukor, vizes késsel kis darabokra vágjuk. Bevonjuk csokoládéval. Ízlésünk szerint csomagoljuk.

Gyülekezeti alkalmak 2009. ádvent – karácsony

Id pont	Helyszín	Esemény	Szolgáló
December 13. 9:00	Adorjánháza	Ádvent 3. vasárnapi istentisztelet	
December 13. 10:00	Boba	Ádvent 3. vasárnapi istentisztelet	
December 13. 15:00	Boba	Ádventi szeretetvendégség – hangverseny	Nagy Katalin – Rádli Ramóna
December 16. 15:00	Boba	Hétközi ádventi istentisztelet	
December 20. 9:00	Adorjánháza	Ádvent 4. vasárnapi istentisztelet	
December 20. 10:00	Boba	Ádvent 4. vasárnapi istentisztelet	
December 20. 11:00	Nemeskocs	Ádvent 4. vasárnapi istentisztelet úrvacsoraosztással	
December 20. 15:00	Kemenespálfa	Ádvent 4. vasárnapi istentisztelet	
December 20. 17:00	Csögle	Gyermekek karácsonya, istentisztelet úrvacsoraosztással	Hittanos gyerekek
December 24. 15:00	Kemenespálfa	Gyermekek karácsonya, istentisztelet	Hittanos gyerekek
December 24. 17:00	Nemeskocs	Gyermekek karácsonya, istentisztelet	Hittanos gyerekek
December 24. 19:00	Boba	Karácsonyesti istentisztelet	Hittanos gyerekek
December 25. 9:00	Adorjánháza	Karácsonyi istentisztelet úrvacsoraosztással, gyermekek szolgálatával	Hittanos gyerekek
December 25. 10:00	Boba	Karácsonyi istentisztelet úrvacsoraosztással	
December 25. 14:00	Nemeskocs	Karácsonyi istentisztelet	
December 25. 15:00	Kemenespálfa	Karácsonyi istentisztelet	
December 26. 9:00	Csögle	Karácsonyi istentisztelet	
December 26. 10:00	Boba	Karácsonyi istentisztelet úrvacsoraosztással	
December 26. 14:00	Nagypirit	Karácsonyi istentisztelet úrvacsoraosztással	
December 26. 15:00	Kispirit	Karácsonyi istentisztelet úrvacsoraosztással	
December 27. 10:00	Boba	Karácsony ünnepe utáni vasárnapi istentisztelet	
December 31. 18:00	Nemeskocs	Óév esti istentisztelet lelkészi jelentéssel	
December 31. 19:00	Boba	Óév esti istentisztelet	
Január 1. 10:00	Boba	Újév napi istentisztelet úrvacsoraosztással, lelkészi jelentéssel	
Január 1. 15:00	Kemenespálfa	Újév napi istentisztelet lelkészi jelentéssel	
Január 3. 9:00	Csögle	Újév ünnepe utáni vasárnapi istentisztelet	
Január 3. 10:00	Boba	Újév ünnepe utáni vasárnapi istentisztelet (Otthonban)	
Január 6. 10:00	Boba	Vízkereszti istentisztelet	
Január 6. 11:00	Nemeskocs	Vízkereszti istentisztelet úrvacsoraosztással	

Egyházfenntartói járulék

Ez évi utolsó egyházfenntartói járulék szedés napja 2009. december 12-én de. 10-11 óráig a gyülekezeti Otthonban vagy december 12-én, 13-én napközben Horváthné Ovádi Nikoletta pénztárosnál a lakásán. Az összeg 5.000,-Ft. Ez a beszédés csak a bobai gyülekezeti tagokat érinti.

Kemenespálfán december 11-én, pénteken, du. 16-17 óráig a templomban.

Tisztelettel kérjük kedves Testvéreinket, akik még nem rendezték az egyházfenntartói járulékot, jöjjenek el a fenti időpontokban.

Rostáné Piri Magda lelkész, **Gy ri Veronika Ágnes** beosztott lelkész, **Szolnoki András** felügyelő